

Мені очей звести несила

Наталя Лівицька-Холодна

Мені очей звести несила,
А на руках твої уста.
Ось пристрасть розкриває крила,
Натхненна, гарна і проста.

І день ясний, що пахне медом,
І неба синь, і сонця сміх
Нам будуть радісним наметом,
Блакитним палацом утіх.

Хай буде так, щоб ця хвилина
Була, як сяйво перемог.
Бо ніжність наша є єдина,
А поза нею тільки Бог.